

[Bording.]

har faaet Laan, at de ikke maa være Medlem af nogen anden Forening. Der staar udtrykkeligt, at de ikke maa være Medlemmer af disse Foreninger, for saa vidt som de er Medlemmer af de andre Foreninger. Det forekommer mig derfor, at det er ligesom, at vel holder man Loven, men det er dog ikke saa særlig skarpt og godt, og de Oplysninger, Ministeren har stillet til Raadighed for Folketinget, er ikke af den Beskaffenhed, at de overflødiggor for os at faa Lovforslaget til Behandling i et Udvalg.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Bording har et Par Gange draget mig ind i Diskussionen. Nu udtalte det ærede Medlem, at han ikke stolede saa meget paa mig. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at det havde været mere korrekt, om det ærede Medlem havde tilføjet, at han stolede endnu mindre paa sig selv, i hvert Tilfælde, naar han skulde referere et Møde, som ligger lang Tid tilbage. Den Maade, Referatet gives paa, kan nemlig give Tilhørerne et forkert Indtryk. Det, der skete ved dette Møde i Herning, var, at et Medlem af et Akkordudvalg spurgte om vor Stilling til Akkordloven, idet han udtalte, at efter hans Mening var Akkordloven ikke anvendelig. Jeg svarede ham hertil, at det, det ogsaa her kom an paa, var Haandelaget, og som Bevis paa, hvor meget Haandelaget betyder, anførte jeg, at i Sønderjylland var der et Akkordudvalgsmedlem i et enkelt Amt, der havde været i Stand til at gennemføre flere Akkorder end de øvrige Akkordudvalgsmedlemmer tilsammen i de øvrige Amter i Sønderjylland. Der var derom, Diskussionen drejede sig, og det var det, der var Genstand for Drøftelse i Herning; hverken mere eller mindre.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Landbrugsminister beklagede sig over ikke at være klar over, om Partierne var villige til at medvirke til dette Lovforslags Ophøjelse til Lov. Det forekommer mig, at jeg for mit Partis Vedkommende tydelig sagde til Ministeren, at vi var villige til at være med,

men vi ønskede dog nogle Oplysninger, inden vi tilsagde vor ubetingede Tilslutning. Og disse Oplysninger bestod i, om Ministeren eventuelt atter vilde stille nogle Millioner Kroner — her drejer det sig ikke om noget bestemt Tal paa 6 — til Raadighed, naar disse nye 6 Millioner var opbrugt.

Det vilde Ministeren ikke svare paa, og det er maaske ogsaa klogt af Ministeren ikke at gøre det. Men da vi stod overfor Vedtagelsen af Loven af 31. Marts 1928, blev der, som det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen meget rigtigt anførte, at alle de Partier, som medvirkede til Lovens Gennemførelse, givet Tilsagn om, at hvis dette Beløb ikke slog til, var man villig til at gaa med til et nyt Beløb. Nu forekommer det mig, at naar det var formaalstjenligt at faa det at vide af Partierne paa det paagældende Tidspunkt, har det nogen Interesse for Partierne at faa at vide, hvorledes Sagen nu ligger.

Jeg stillede yderligere det Spørgsmaal, om Ministeren vilde meddele os, hvor mange Laan der laa og ventede paa de nye Millioner. Heller ikke dette har Ministeren ønsket at svare paa. Han sagde maaske, at han ikke havde Tallet for Øjeblikket, og det bøjer jeg mig for; men det betyder naturligvis, at Ministeren vil oplyse det, og saa afventer vi de Oplysninger under den kommende Udvalgsforhandling.

Ministeren benyttede samtidig Lejligheden til endnu en Gang at fastslaa Statens minimale Risiko ved denne Laaneverksamhed. Den laa paa det solidariske Ansvar. Staten kunde overse sine Forpligtelser, og de var kun de 5 pCt. Den højtærede Ministers Partis ærede Ordfører sagde senere, at vi ganske rolig skal overlade Ansvaret til dem, der i sin Tid har oprettet Laaneforeningerne, og han føjede til i en Afbrydelse til det ærede Medlem Hr. Bording, at der stod i Loven, at de solvente skal betale for de insolvente i paakommende Tilfælde.

Alt dette maa betyde, at den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen paa deres Partis Vegne har afgivet Erklæring om, at der fra den Side ikke vil blive givet nogen Mildnelse med Hensyn til Tilbagebetalingen af disse Laanemidler; og det betyder for mig meget. Dette alene, at det staar i Loven, er i og for sig ikke saa betydningsfuldt, for det er ikke